

Felimazole 2,5 mg tabletki drażowane dla kotów. Felimazole 5 mg tabletki drażowane dla kotów.

1 tabletka Felimazole 2,5 mg zawiera: Substancja czynna: tiamazol 2,5 mg. Substancje pomocnicze: tytanu dwutlenek (E171) 1,12 mg, erytrozyna (E127) 0,01 mg, metylu parahydroksybenzoesan sodowy (E219) 0,0034 mg.

1 tabletka Felimazole 5 mg zawiera: Substancja czynna: tiamazol 5 mg. Substancje pomocnicze: tytanu dwutlenek (E171) 0,495 mg, beta karoten (E160a) 0,16 mg.

Postać farmaceutyczna Felimazole 2,5 mg: Tabletki drażowane. Różowe tabletki z powłoką cukrową, obustronnie wypukłe o średnicy 5,5 mm.

Postać farmaceutyczna Felimazole 5 mg: Tabletki drażowane. Pomarańczowe tabletki z powłoką cukrową, obustronnie wypukłe o średnicy 5,5 mm.

Docelowe gatunki zwierząt: Koty.

Wskazania lecznicze dla poszczególnych docelowych gatunków zwierząt: Do stabilizacji nadczynności tarczycy u kotów przed operacyjnym usunięciem tarczycy. Do długotrwałego leczenia nadczynności tarczycy u kotów.

Przeciwwskazania: Nie stosować u kotów cierpiących na chorobę ogólnoustrojową, taką jak pierwotna choroba wątroby lub cukrzyca. Nie stosować u kotów z objawami choroby autoimmunologicznej. Nie stosować u zwierząt z zaburzeniami białych krwinek, np. w przypadku neutropenii i limfopenii. Nie stosować u zwierząt z zaburzeniami płytek krwi i z koagulopatiami (szczególnie małopłytkowością). Nie stosować u kotów z nadwrażliwością na tiamazol lub wypełniacz, glikol polietylenowy. Nie stosować u zwierząt w ciąży lub karmiących.

Specjalne ostrzeżenia dla każdego z docelowych gatunków zwierząt: Brak.

Specjalne środki ostrożności dotyczące stosowania u zwierząt: Zwierzęta, które wymagają podania ponad 10 mg dziennie, należy uważnie monitorować. Stosowanie produktu u kotów z zaburzeniami czynności nerek powinno podlegać ocenie korzyści i ryzyka przez lekarza weterynarii. Ze względu na wpływ tiamazolu na zmniejszenie szybkości filtracji kłębuszkowej, należy ściśle monitorować skutki terapii dla czynności nerek, ponieważ może wystąpić pogorszenie choroby podstawowej. Należy także monitorować parametry hematologiczne z powodu ryzyka leukopenii lub niedokrwistości hemolitycznej. Od zwierzęcia, u którego w trakcie leczenia nagle wystąpi złe samopoczucie, szczególnie w przypadku pojawienia się gorączki, należy pobrać krew do rutynowych badań hematologicznych i biochemicznych. Zwierzęta z neutropenią (liczba neutrofilii <2,5 x 10⁹/l) należy leczyć profilaktycznymi lekami przeciwbakteryjnymi oraz zastosować terapię wspomagającą. Ponieważ tiamazol może powodować zagęszczenie krwi, należy zapewnić kotom stały dostęp do wody pitnej.

Specjalne środki ostrożności dla osób podających produkt leczniczy weterynaryjny zwierzętom: Po użyciu należy umyć ręce. W razie przypadkowego połknięcia, należy natychmiast zwrócić się o pomoc do lekarza i pokazać ulotkę dołączaną do opakowania lub etykietę. Tiamazol może wywoływać wymioty, ból w nadbrzuszu, ból głowy, gorączkę, ból stawów, świąd i pancytopenię. Leczenie jest objawowe. Myć ręce w wodzie z mydłem po zetknięciu się z zawartością kuwety, z której korzystają leczone zwierzęta. Nie pić, nie jeść i nie palić podczas podawania tabletek lub sprzątania w kuwecie. Nie dotykać tego produktu w przypadku uczulenia na produkty przeciwtarczycowe. W przypadku wystąpienia objawów alergicznych,

takich jak wysypka na skórze, obrzęk twarzy, ust lub oczu oraz trudności z oddychaniem, natychmiast zwrócić się o pomoc do lekarza i pokazać ulotkę dołączaną do opakowania lub etykietę. Nie należy łamać i zgniatać tabletek. Ponieważ podejrzewa się tiamazol o działanie teratogenne na człowieka, kobiety w wieku rozrodczym oraz kobiety w ciąży powinny zakładać rękawice ochronne do sprzątania kuwety leczonych kotów. Kobiety w ciąży do podawania produktu powinny zakładać rękawice ochronne.

Działania niepożądane (częstotliwość i stopień nasilenia): Po długotrwałym leczeniu nadczynności tarczycy zgłaszano reakcje niepożądane. W wielu przypadkach objawy mogą być łagodne i przemijające i nie powinny być powodem do zaniechania leczenia. Poważniejsze działania niepożądane są przeważnie odwracalne po zaprzestaniu leczenia. Działania niepożądane występują rzadko. Do najczęstszych zgłaszanych klinicznych działań niepożądanych można zaliczyć wymioty, brak apetytu/jadłowstręt, letarg, silny świąd i otarcia skóry na głowie i szyi, krwawienie i żółtaczka powiązana z hepatopatią oraz zaburzenia hematologiczne (eozynofilia, limfocytoza, neutropenia, limfopenia, nieznaczna leukopenia, agranulocytoza, małopłytkowość lub anemia hemolityczna). Te skutki uboczne ustępują w ciągu 7-45 dni od momentu zakończenia terapii tiamazolem. Do możliwych immunologicznych działań niepożądanych można zaliczyć niedokrwistość, z rzadkimi działaniami niepożądanymi, takimi jak małopłytkowość i przeciwciała przeciwjadrowe w surowicy oraz bardzo rzadko limfadenopatia. Leczenie należy natychmiast przerwać i rozważyć alternatywną terapię po odpowiednim okresie powrotu do zdrowia. Po długotrwałym leczeniu gryzoni tiamazolem, wykazano u nich większe ryzyko wystąpienia neoplazji w tarczycy, ale nie ma dostępnych danych u kotów.

Dawkowanie i droga(i) podawania: Wyłącznie podanie doustne. W celu stabilizacji nadczynności tarczycy u kotów przed operacyjnym wycięciem tarczycy oraz w przypadku długotrwałego leczenia nadczynności tarczycy u kotów, zalecana dawka początkowa wynosi 5 mg dziennie. Jeżeli jest to możliwe, całkowitą dawkę dzienną należy podzielić na dwie części i podawać rano i wieczorem. Nie należy dzielić tabletek. Jeżeli z przyczyn przestrzegania zaleceń preferowane jest dawkowanie raz na dobę i podawanie tabletki 5 mg, jest to dopuszczalne, chociaż tabletka 2,5 mg podawana dwa razy dziennie może okazać się skuteczniejsza w okresie krótkoterminowym. Tabletki 5 mg jest odpowiednia w przypadku kotów wymagających większych dawek. Przed rozpoczęciem leczenia oraz po upływie 3 tygodni, 6 tygodni, 10 tygodni, 20 tygodni, a następnie co 3 miesiące należy sprawdzić hematologię, biochemię oraz całkowitą ilość T4 w surowicy. W każdym z zalecanych okresów monitorowania, dawkę należy powoli zwiększać zgodnie z całkowitą ilością T4 oraz kliniczną reakcją na leczenie. Dawkę należy zwiększać o 2,5 mg, a celem powinno być osiągnięcie możliwie najmniejszej dawki. Zwierzęta, które wymagają podania ponad 10 mg dziennie należy uważnie monitorować. Dawka nie powinna przekraczać 20 mg/dziennie. W przypadku długotrwałego leczenia nadczynności tarczycy, zwierzę powinno być leczone przez całe życie.

Nazwa i adres podmiotu odpowiedzialnego: Dechra Regulatory B.V., Handelsweg 25, 5531 AE Bladel, Holandia.

Numer(-y) pozwolenia na dopuszczenie do obrotu: 2817/18 (Felimazole 2,5 mg), 2818/18 (Felimazole 5 mg) wydane przez Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych.

Kod ATCvet: QH03BB02.

Wydawane z przepisu lekarza – Rp.

Akademia Dechra

Zdobywaj wiedzę z naszymi bezpłatnymi, internetowymi programami edukacyjnymi.

By dowiedzieć się więcej, odwiedź stronę:

www.dechra.pl/akademia

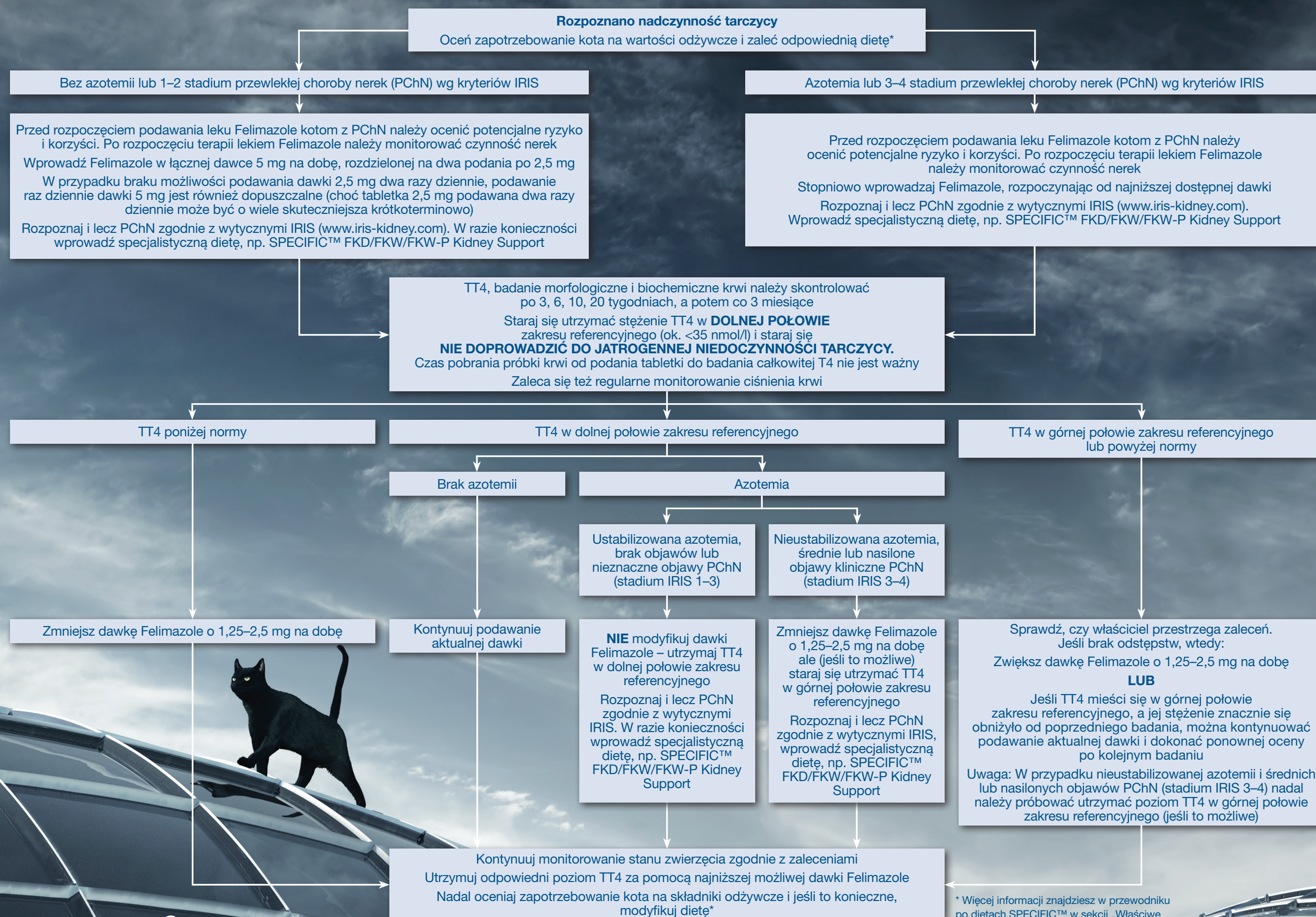
Dechra Veterinary Products Sp. z o.o., ul. Modlińska 61, 03-199 Warszawa tel.: +48 22 431 28 90

Felimazole®

– schemat leczenia pacjenta i monitorowania jego stanu

Felimazole® – schemat leczenia pacjenta i monitorowania jego stanu

* Więcej informacji znajdziesz w przewodniku po dietach SPECIFIC™ w sekcji „Właściwe odżywianie kota z nadczynnością tarczycy”